

ARE YOU A CALVINIST? - part II

Edellisessä artikkelissamme puhuimme jonkin verran arminialaisuuden ja kalvinismin välisen kiistan taustoista. Sanoimme, että ns. "kalvinismin viisi pykälää" eivät olleet John Calvin'in kirjoittamia vaan hänen kannattajiensa. Ne kirjoitettiin vastaukseksi "arminialaisuuden viiteen pykälään", jotka Dort'in synodi julisti harhaoppisiksi vuonna 1618.

ALKUPERÄISET ARMINIALAISUUDEN VIISI PYKÄLÄÄ

1. VAPAA TAHTO (FREE WILL)

Jacobus Arminius uskoi, että ihmisen lankeemus ei ollut täydellinen, vaan että häneen jäi niin paljon hyvää jäljelle, että hän pystyy tahtomaan vastaanottaa Jeesus Kristus pelastukseksi.

Jumalan iankaikkinen valinta eli ennaltamäärääminen, predestinaatio ei ole mielivaltainen, vaan ehdollinen, ja kohdistuu kaikkiin niihin, joiden Jumala on (edeltä käsin) nähnyt uskovan Kristukseen ja pysyvän uskossaan kestävinä.

2. EHDOLLINEN VALINTA (CONDITIONAL ELECTION)

Arminius uskoi, että valinta perustui Jumalan ennalta tietämiseen kuka uskoisi. Hän väitti, että ihmisen "uskon teko" oli "ehto" hänen valitsemiselleen ikuiseen elämään, koska Jumala näki ennalta hänen harjoittavan "vapaata tahtoaan" vastauksena Jeesukselle Kristukselle.

Kristus kuoli kaikkien ihmisten puolesta, joskin tämä uhrikuolema hyödyttää vain niitä, jotka uskovat häneen.

3. KAIKKIA KOSKEVA SOVITUS (UNIVERSAL ATONEMENT)

Arminiuksen mukaan lunastus perustuu siihen tosiasiaan, että Jumala rakastaa jokaista, että Kristus kuoli jokaisen puolesta ja että Isä ei tahdo, että kukaan hukkuisi. Jeesuksen Kristuksen kuolema antoi Jumalalle mahdollisuudet pelastaa kaikki ihmiset, mutta jokaisen täytyy harjoittaa omaa "vapaata tahtoaan" pelastuakseen.

Ihminen ei voi tehdä mitään todellista hyvää, ennen kuin hän on uudestisyntynyt Pyhän Hengen kautta.

4. ARMON VOI TORJUA (OBSTRUCTABLE GRACE)

Arminius uskoi, että koska Jumala tahtoi kaikkien ihmisten pelastuvan, Hän lähetti Pyhän Hengen "kosimaan" kaikkia ihmisiä Kristukselle, mutta koska ihmisellä on "vapaa tahto", hän pystyy vastustamaan Jumalan tahtoa elämäänsä nähden. Hän uskoi, että ihmisen rajoitettu tahto voi torjua Jumalan tahdon pelastaa kaikki ihmiset. Hän opetti myös, että ihminen harjoittaa omaa tahtoaan ensin ja sitten uudestisyntyy.

Valmistava armo (gratia praeveniens) annetaan kaikille ihmisille, mutta tämä armo ei ole vastustamaton, vaan ihminen voi myös torjua sen vaikutuksen.

5. LANKEAMINEN ARMOSTA

Arminius väitti, että jos Jumala ei voi pelastaa ihmistä, ellei ihmisen tahto ole pelastua, niin silloin ihminen ei voi pysyä pelastuksessa, ellei hän jatkuvasti halua pelastua.

Armo vahvistaa kiusauksissa niitä, jotka pysyvät uskollisina, ja estää heitä lankeamasta pois uskosta, jos he aktiivisesti pyytävät apua Kristukselta

Näitä kysymyksiä ei ratkaistu nopeasti eikä helposti. Kuten mainitsimme edellisessä artikkelissamme, niin Dort'in synodi käytti seitsemän kuukautta (154 istuntoa!) käsittelemään näitä pykälää, jotka Jacob Hermann'in (hänet tunnetaan paremmin sukunimensä latinalaisesta muodosta - Arminius) kannattajat esittivät.

Sen lisäksi, että julistivat nämä "viisi pykälää" harhaoppisiksi, John Calvin'in näistä kysymyksistä väittelevät kannattajat, keksivät myös "viisi vastapykälää", joiden he uskoivat vastaavan näihin "harhaoppisiin" näkemyksiin.

KALVINISMIN VIISI PYKÄLÄÄ

1. TÄYDELLINEN TURMELUS (TOTAL DEPRAVITY)

Vastakohtana Arminiuksen kannattajien opetuksille John Calvin'in kannattajat uskoivat, että ihminen on täydellisesti Saatanan kahleissa ja ilman Jumalan apua kykenemätön harjoittamaan omaa tahtoaan luottaakseen Jeesukseen Kristukseen.

2. EHDOTON VALINTA (UNCONDITIONAL ELECTION)

John Calvin'in kannattajat sanoivat, että ennalta tietäminen perustuu Jumalan suunnitelmaan ja tarkoitukseen ja että Jumalan valinta ei perustu ihmisen ratkaisuun, vaan yksin Luojan tahtoon.

3. RAJOITETTU SOVITUS (LIMITED ATONEMENT)

Tässä kysymyksessä vastustus Arminiusta kohtaan oli voimakasta. He uskoivat, että Jeesus Kristus kuoli pelastaakseen ne, jotka Isä oli antanut Hänelle hamasta iankaikkisuudesta. Heidän näkemyksensä mukaan Hänen kuolemansa oli täydellinen menestys niin, että kaikki, joiden puolesta Hän kuoli, pelastuvat ja kaikki, joiden puolesta Hän ei kuollut ovat kadotettuja.

4. VASTUSTAMATON ARMO (IRRESISTABLE GRACE)

John Calvin'in kannattajat sanoivat, että Herra omistaa vastustamattoman armon, jota ei voi torjua. He opettivat, että se ei perustu Jumalan kaikkivaltiuuteen vaan uudestisyntymiseen (regeneration). Aidot kalvinistit uskoivat, että jos joku haluaa kääntyä Jeesuksen Kristuksen puoleen pelastuksen asiassa, niin uudestisyntymisen täytyy edeltää uskoa.

5. PYHIEN KESTÄVÄISYYS (PERSEVERANCE OF THE SAINTS)

John Calvin'in kannattajat uskoivat, että pelastus on kokonaan Herran teko ja että ihmisellä ei kerta kaikkiaan ole mitään tekemistä "pelastumisen" kanssa. He sanoivat, että pyhät kestävät, koska Jumala valvoo sitä. Hän on päättävä sen työn, minkä on alkanut.

Tarkoituksemme ei ole ottaa puolia näissä kysymyksissä eikä jakaa Jeesuksen Kristuksen ruumista inhimillisin argumentein ja tulkinnoin näistä pelastuksen ydinkysymyksistä. Meidän halumme ON tietää, mitä Raamattu todella sanoo. Kolmannessa artikkelissamme ensi viikolla (ARE YOU A CALVINIST? - part III) me annamme sinulle meidän vastauksemme tähän vakavaan kiistaan.

ARE YOU A CALVINIST? - part II

In our previous article we discussed some of the background behind the debate between Arminianism and Calvinism. We mentioned that the so-called “Five Points of Calvinism” were NOT written or designed by John Calvin but rather by his followers. They were done in answer to the “Five Points of Arminianism” which were declared to be heretical by the Synod of Dort in 1618 AD.

ORIGINAL FIVE POINTS OF ARMINIANISM

1. FREE WILL

Jacobus Arminius believed that the fall of man was not total, believing that there was enough good left in man for him to will to accept Jesus Christ unto salvation.

2. CONDITIONAL ELECTION

Arminius believed that election was based on the foreknowledge of God as to who would believe. He argued that man’s “act of faith” was the “condition” for his being elected to eternal life, since God foresaw him exercising his “free will” in response to Jesus Christ.

3. UNIVERSAL ATONEMENT

Arminius held that redemption was based on the fact that God loves everybody, that Christ died for everyone, and that the Father is not willing that any should perish. The death of Jesus Christ provided the grounds for God to save all men, but each must exercise his own “free will” in order to be saved.

4. OBSTRUCTABLE GRACE

Arminius believed that since God wanted all men to be saved, He sent the Holy Spirit to “woo” all men to Christ, but since man has absolute “free will” he is able to resist God’s will for his life. He believed that God’s will to save all men can be frustrated by the finite will of man. He also taught that man exercises his own will first, and then he is born again.

5. FALLING FROM GRACE

Arminius argued that if man cannot be saved by God unless it is man’s will to be saved, then man cannot continue in salvation unless he continues to will to be saved.

These issues were not resolved easily or quickly. As noted in our previous article, the Synod of Dort spent seven months (154 sessions!) dealing with these points of doctrine presented by the followers of Jacob Hermann, best known by the Latin form of his last name - Arminius.

In addition to declaring these “five points” heretical, the followers of John Calvin who were debating these matters came up with “five points” that they believed would answer these “heretical” points of view.

THE FIVE POINTS OF CALVINISM

1. TOTAL DEPRAVITY

In contrast with the teachings of the followers of Arminius, the followers of John Calvin believed that man is in absolute bondage to Satan and unable to exercise his own will to trust in Jesus Christ without the help of God.

2. UNCONDITIONAL ELECTION

The followers of John Calvin said that foreknowledge is based upon the plan and purpose of God, and that election (God's choice) is not based upon the decision of man, but the will of the Creator alone.

3. LIMITED ATONEMENT

The opposition to Arminius was strong on this point. They believed that Jesus Christ died to save those who were given to Him by the Father in eternity past. In their view, His death was a complete success, in that all for whom He died will be saved, and all for whom He did not die will be lost.

4. IRRESISTABLE GRACE

The followers of John Calvin said that the Lord possesses irresistible grace that cannot be obstructed. They taught that it is not based on the omnipotence of God, but on regeneration. The true Calvinists believed that regeneration must precede faith on the part of the one turning to Jesus Christ for salvation.

5. PERSEVERANCE OF THE SAINTS

The followers of John Calvin believed that salvation is entirely the work of the Lord, and that man has absolutely nothing to do with "getting saved." They said that the saints will persevere because God will see to it. He will finish the work He has begun.

It is not our purpose at this point to take sides on these issues or to divide the body of Jesus Christ over human argument and interpretation of these essential truths of salvation. It IS our desire to know what the Bible actually says. In our third article next week (ARE YOU A CALVINIST? - part III) we will give you our answer to this serious debate.